

buZLATI burinček

Jadralni klub Burja Izola

Št. 7/avgust 2003

Vsebina

Uvodnik

ZLATI VASILIJ

Matija Gorjan

EVROPSKO PRVENSTVO LASER 2003

Vasilij Žbogar, izolska Burja, 2. avgust 2003 in Splitsko prvenstvo Evrope za razred laser, bodo ostali zapisani v zgodovini slovenskega jadrnanja zaradi prvega zlatega odličja v slovenskem članskem jadrnanju in Olimpijskih razredih.

nadaljevanje na str. 2

Vasilij Žbogar in Mate Arapov sta takole slavila svoja izjemna uspeha takoj po uradni podelitvi odličij na EP laser v Splitu

foto: Matija Gorjan

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Čisto zares PRVI!

Tako ga je pričakala Izola

... največja zahvala pa pripada
mojim staršem, ki mi vsa ta
leta stojita ob strani.

 JAHTNI CENTER
IZOLA d.o.o.

«Ta zmaga je prišla ravno v pravem času, saj sem že pričel dobivati komplekse. Toliko let garam, tolikokrat sem bil prav v vrhu, a se je na koncu vedno nekaj zalomilo, se ni izšlo ali se je kakor koli obrnilo, da ni bilo pravega končnega rezultata. Nekajkrat, tudi letos, ko sem bil z eno nogo na stopničkah, je bila športna sreča na strani drugih. Končni rezultati pač niso bili v sorazmerju z vloženim trudom, mojim jadranjem in sposobnostim.» To so bile prve Vasilijeve misli, ko smo se skupaj uspeli umakniti iz prazničnega razpoloženja na prijaznem vrtu pred splitskim Mornarjem, ki se je na ta dan veselil tako srebrnega odličja svojega Mateta, kot Vasilijevega zlata. Kako bridka resnica je bila to. Osem let je tega kar se je Vasilij pričel hitro vzpenjati v fizično zelo zahtevnem in najmnogičnejšem olimpijskem razredu na svetu. Spomnimo se, da je bil tako prvi slovenski jadralac z izpolnjeno mednarodno normo za OI v Sydneyu, kot tudi prvi, ki je Slovenji prijadral jadralsko vozovnico za OI v zibelki olimpijskega športa v Atenah. Le-te bodo po septembrskem SP v španskem Cadizu njegov prvenstveni cilj. Spomnimo se vseh njegovih posamičnih regat, ko je za seboj zlahka puščal laserske in jadralske legende, Bena Ainslieja, Roberta Sheidta in druge, a je le redko tudi na koncu regate bil rezultat primerljiv z njegovimi dejanskimi zmožnostmi. Ko je opisal svojo jadralsko pot za Burinček, je zapisal: *«V mojem življenju so bili dnevi, ko se mi je vsak moj napor in vsak moj trud zdel zaman. Bolečine, ki jih občutiš po napornih treningih, mraz, ki te grize ob ledeni burji, napake na regatah... Kasneje sem se zavedal, da se za vsakim porazom skriva osebna zmaga.»*

Spomnimo se njegovega prvega naslova državnega prvaka (Jugoslavija 1990) v razredu optimist in istega leta 7. mesta na Evropskem prvenstvu. Že takrat mu je za las ušlo prvo odličje. V kratkem obdobju jadranja v razredu 470 sta z Matejem Herbstom postala mladinska prvaka Slovenije, na mladinskem SP sta si prijadrala 11. mesto in na eni močnejših evropskih regat v Anziju bila 12. V letu 1996 je Vasilij Žbogar presedel v olimpijski enosed laser in čez pičli dve leti na SP v Dubaju Sloveniji prijadral prvo jadralsko vozovnico za OI. Potem se je vključil v delo trenerskega tabora Trevorja Millarja ter pričel nizati vedno boljše rezultate. V letu 2001 je bil na regatah za svetovni pokal 11. v Hyeresu, 9. v Medemblicku in 8. v Kielu, 10. na EP in osvojil svoje prvo žlahtno obarvano odličje, bron na Sredozemskih igrah. Uspešno leto je kronal še z zmago na Evropskem pokalu. Naslednje leto (2002) je začel s 3. mestom na regati za svetovni pokal v Miamiu, 11. mestom na SP v Marseillu, niz uspešnih rezultatov pa ponovno kronal z izpolnitvijo mednarodne Olim-

pijske norme na SP v Bostonu. Zmage v ciklusu regat za Evropski pokal in Eurolymp so pričale, da njegovo jadranje vendarle obeta več kot nekateri končni rezultati. Res je bil čas, da je vse to nagraje-no z rezultatom, kakršnega si je Vasilij Žbogar nedvomno zaslužil že pred tem, morda pa tudi ravno v pravem času, kot se je izrazil Vasilij med proslavljanjem dogodka in dosežka, ki mu ni dal spati zadnji dve noči, ko je ponovno stal z eno nogo na stopničkah najboljših. Evropsko prvenstvo v Splitu, se je zanj pričelo že skoraj leto prej, ko se je porodila zamisel o skupnih treningih z Arapovom, s katerim sta že dolgo prijateljevala. Mate je bil na svetovni lestvici vseskozi višje rangiran, Vasilij pa v zadnjem letu na regatah mnogokrat bolje plasiran. Recept je bil pravšen, spoznavanje terena kjer bo potekalo prvenstvo stare celine pa ne-kaj normalnega med vrhunskimi jadralci. Tako se je Vasilij praktično preselil v Split, mesto jadranja. Vasilijev športni karakter, dobrodušnost, prilagodljivost in povrh še odlično obvladanje Splitu najbližje športne discipline - jadranja, so bile dovolj, da so ga v Splitu kmalu imeli za svojega. Tako so domačini in hrvaški mediji, potem, ko je cela domača jadralna srenja v živo pričela podoživljati agonijo, ki jo je Mate Arapov doživljal že v Sydneyju, kjer je po dveh sodniških rumenih zastavah dobil še tretjo in bil izločen iz Olimpijskega tekmovanja, Vasilija tudi javno vzeli kot svojega. *Če bi se Arapovu zgodilo najhujše ... bo prvak vsaj naš Žbogar, je bilo slišati na vsakem koraku.* Ko je Vasilij v razgovoru za nek hrvaški medij povedal, da bi Arapov gotovo bil boljši, če mu sodniška kazen nebi vezala roke, so se javno vprašali: *«...kdaj ste zadnjč od kakšnega športnika slišali takšno nesebično priznanje?»*

Samo tekmovanje pa vsled vsega naštetega ni bilo nič lažje. Morda le v toliko, ker se je Žbogar v odločilnih trenutkih in v »domačem« okolju lažje zbral in vzdržal velik pritisk do zadnje regate. Pogoji so bili sila spremenljivi in so delali velike preglavice tudi izkušenim prirediteljem. Pri tem ne morem mimo vzornega sodelovanja dveh sosednjih klubov, Mornarja, ki je bil uradni organizator in Labuda, katerega člani so bili aktivni udeleženci regate in organizacijskega odbora. Meje med kluboma pa praktično ni bilo čutiti.

Prvi dan regate je veter povsem zatajil. Drugi dan so namesto dveh, navkljub sila spremenljivim pogojem, v katerih se je veter iz maestrale obrnil v tramontano, kasneje pa še v burjo, uspeli opraviti 3 regate. Vodstvo je prevzel Britanec Paul Goodison (1., 1., 2.), kot drugi je uvodni dan končal lokalni heroj Mate Arapov (1., 2., 2.). Vasilij je v konkurenci 120. tekmovalcev članskega prvenstva, prvi dan regat končal na 8. mestu. Med tekmovalci iz 29. držav od tega 23. evropskih je bila razen prvaka Roberta Sheidta, prisotna vsa smetana tega olimpijskega razreda. V juniorski konkurenci, v kateri je tekmovalo 102 jadralcev, je že prvi dan prevzel vodstvo lokalni tekmovalec Ivan Kljaković-Gašpić (6., 1., 1.) pred Poljakom Arturjem Wilandtom. Koprčan Marko Sekardi pa je z 2., 5. in 11. mestom pričel prvenstvo nekaj nad realnimi pričakovanji, navkljub obetavnem izzidu z juniorskega prvenstva ISAF, kjer pa se konkurenca ne more meriti s prvenstvom razreda. Na juniorskem EP so tekmovali še Gregor in Matej Lisjak ter naš Gregor Macarol.

Naslednji dan kvalifikacijskih regat se je pričel v ostankih burje s prejšnjega dne. V sila muhastih pogojih se je najbolje znašel domači Arapov, Vasilij pa je bil 4. Nič boljše ni bilo kasneje v maestralu. Tako je po 5. kvalifikacijskih regatah ob enem odbitku, v vodstvu Mate Arapov, Žbogar pa se je pomaknil za eno mesto višje. V juniorski konkurenci pa so ta dan opravili le eno regato.

Zadnji dan kvalifikacij je bil Žbogarjev. Nanizal je kar dve zmagi in eno drugo mesto in se povzpел na 4. mesto z enakim izkupičkom kot 3. Arapov in 2. Avstralec Blackburn. Na prvo mesto je s pomočjo Britanskega sodnika spet prišel Paul Goodison. Črn dan za Split in njihovega Mateta je krepko odmeval. Ostri napadi na britanskega sod-

Oče Slavko in mama Dragica, ki sta zadnje trenutke spremljala med SP laser radial na Gardi, sta se Vasiliju v Splitu pridružila že naslednje jutro.

... z nono Zofijo

Zlati Vasilij in naša zlata Barbara

IZZIDI EP LASER 2003

ČLANI:

1. Vasilij Žbogar (SLO 9., 3., 4., 6., 1., 1., 2., 2 in 28 točk),
2. Mate Arapov (CRO 30 točk),
3. Michael Blackburn (AUS 34 točk),
4. Maciej Grabowski (POL 35. točk),
5. Paul Goodison (GBR 35 točk), ...

MLADINCI:

1. Ivan Kljaković-Gašpić (CRO),
2. Jeremie Steyaert (FRA),
3. Mihalis Koulianos (GRE), ...
19. Marko Sekardi,
45. Gregor Lisjak,
62. Matej Lisjak,
64. Gregor Macarol (vsi SLO), ...

Jadralna zveza - plačilo za trud

VAL nautika - priznanje za uspeh

Rajmund Debevc - čestitke šampiona

nika Paula Whittersa so se vrstili tudi v hrvaških medijih. Še ena rumena zastavica bi pomenila izločitev hrvaškega jadrca in lokalnega heroja. Strah pred tem pa postane skrajno huda obremenitev. Tako situacijo je doživel tudi Vasilij Žbogar na svoji prvi Olimpijadi (Sydney 2000). Temu primerni so bili tudi njegovi rezultati v zadnjih regatah, medtem ko je Mate v Sydneyu dobil še tretjo kazen in izločitev iz tekmovanja. Zato je bila zanj druga kazen na domačem prvenstvu še toliko bolj obremenjujoča.

Prvi dan kvalifikacij je potekal v zelo napeti atmosferi. Vetra dolgo ni bilo. Potem je vsled upadajočega vetra moral regatni odbor prekiniti 9. regato v kateri sta bila tako Mate kot Vasilij na poti k dobremu rezultatu. V drugo je šlo obema spet dobro. Zmagal je Poljak Grabowski, ki je pred vodečimi imel prevelik zaostanek, da bi posegel po vrhu. Za njim si je z 2. mestom Vasilij prijadral prvo vodstvo na prvenstvu. Arapov je s 4. mestom prišel na drugo z dvema točkama zaostanka za Žbogarjem. Avstralec Blackburn in Britanec Goodison pa sta imela že 6. točk zaostanka za vodečim.

Zadnji dan je bil najbolj vroč dan prvenstva. V vseh pogledih. Vročina in meglice, ki so se mešale z obilnim dimom, pod katerim so goreli najlepši biseri Jadrana, Brač, Hvar, Biševo ..., dolgo niso dopustili, da bi se pred Splitom razvil veter. Ko je v popoldanskih urah regatni odbor le poslal štiri skupine tekmovalcev na morje, članski zlato in srebrno ter mladinski zlato in srebrno, je bilo že jasno, da bodo vsled časovne omejitve lahko izpeljali največ eno regato. V tej bi moral Arapov jadrati najmanj za 6. mesto in jo končati vsaj dve mesti pred Žbogarjem, da bi prevzel vodstvo. Da bosta oba stala na stopničkih pa je bilo že jasno. Regatni odbor je polje postavil najbliže Čiovu dotlej. Čeprav je bilo to Matetu pisano na kožo, je skupina v kateri so bili vsi favoriti, Arapov, Žbogar, Blackburn zajadrila v brezvetrje, tako so vsi trije v tej regati zabeležili najslabši rezultat, ki se je kot tak izbrisal in potem ... vrisk, jok ter veselje v skromnem slovenskem taboru, ki ga ni hotelo biti konec. Trener Trevor Millar je takoj po prihodu skozi cilj Vasiliju v roke potisnil steklenico penine. Žbogarju je šele takrat popustila skrajna napetost. Breme, ki je v zadnjih letih postajalo vse težje, je končalo v morju pred Splitom, ki si ga bo za vedno zapomnil. Millarju nasmeh do poznih nočnih ur ni zamrl. Kako le, saj je v svojem sicer uspešnem trenerskem taboru slavil zadnje zlato pred devetimi 13. leti.

Tudi podelitev odličij bo ostala nepozabna. Ne nazadnje tudi zato, ker so evropsko zlato odličje domačini skoraj enako privoščili »njihovemu« Vasiliju, kot bi ga želeli videti v rokah Mateta in so to tudi bučno potrdili, ko je Vasilij Žbogar stopil na najvišjo stopničko.

Vasilijev »letni dopust« je bil kratek. Le tri dni miru si je privoščil na poti med Splitom in Izolo, kjer pa je bilo miru nenadoma konec. Kaj mir, tako bučno še ni bilo nikoli v Izoli. Bučno in nepozabno. Vasilija je na obalah mesta, ki je tesno povezano z morjem, pričakalo okoli 2000 ljudi, pred matičnim klubom, pa je njegovo zlato odličje proslavilo okoli 500 občanov, klubskih članov in športnih prijateljev. Izola je svojemu Vasiliju priredila sprejem kot ga še ni bilo in ga le težko opisati z besedami. A le zakaj bi se trudil, saj smo bili vsi zraven, kajne.

Grand Casino Portorož